

ZON-DAG BOEK

PROTESTANTSE GEMEENTE Wirdum Fr e.o. Pinksterzondag 24 mei 2026

Welkom, stil gebed, bemoediging, groet en drempelgebed

We worden welkom geheten in het Grieks, Frans, Arabisch, Swahili, Indonesisch, Hebreeuws en Fries: *"Moai dat jimme der binne"*.

voorbrenge – door erin te blazen en ondertussen kleppen in te drukken zorgt de adem/wind ervoor dat er geluid uit komt. Zo blaast God als het ware door ons, mensen, heen.

Na de mededelingen zingen we lied 683: *"'t Is feest vandaag, 't is pinksterfeest"*.

Verhalen

Corry Brouwer leest uit Handelingen 2: 1-13, over de komst van de Heilige Geest, waarin ieder de apostelen en de andere leerlingen in zijn eigen taal hoorde spreken; de omstanders waren buiten zichzelf van verbazing. Aansluitend spelen Elske

Roorda-Posthuma (klarinet) en Klaske Deinum (piano) het stuk *Méditation de Taïs*, van Jules Massenet.

Na de bemoediging en het drempelgebed (van Augustinus) zingen we lied 672: 1 en 7 *"Kom laat ons deze dag met heilig vuur bezingen..."*.

Kindermoment

De kinderen komen naar voren, waar ds. Baay ze aan de hand van de klarinet van Elske iets vertelt over hoe zo'n blaasinstrument muziek

Verkondiging

Het is verrijkend om andere talen om je heen te horen: op vakantie of van mensen hier op vakantie. Of van vluchtelingen in ons midden. En dan de werelden die daarachter steken, hun gebruiken, eetgewoontes. Prachtig, die verschillen. Maar ook moeilijk. Zelfs al spreek je dezelfde taal, elkaar echt verstaan is iets anders. We maken het allemaal wel eens mee: *"Hoe kan je dát nou zeggen?"* In familiekring, op straat, Nederlandse woorden maar met een onbegrijpelijke agressieve inhoud – soms met

brandfakkels erbij – waar je niets van snapt. Dezelfde taal spreken verbindt niet altijd maar verdeelt ook. Zo komen we bij Pinksteren uit. Mensen hoorden vol verbazing allen in hun eigen taal over Gods daden spreken. In het boek Handelingen lees je dat de eerste christenen zonder angst op weg gingen, over grenzen heen. Met de taal over de grote daden van God. We horen van velen die zich aangesproken wisten en zich verspreidden, gedreven door de Geest om hun eigen taken op zich te nemen. Wat is dat toch, dat talenwonder van Pinksteren?

Wie in het buitenland of hier wel eens in een kerk komt waar de omgangstaal voor jou onbekend is, kan

zich toch aangesproken en geraakt voelen door de eerbied en de liefde voor God. Als je je opent voor de taal van het hart waarin de geest van God leeft, begrijp je het wel. Misschien is er zoiets aan de hand als je leest over de rebelse Gallileeërs en vrome Judeeërs. De laatste groep was goed thuis in de Thora. De Judeeërs waren stomverbaasd dat zij die Galileeërs hoorden spreken in de taal waarvan zij dachten dat zij daar patent op hadden – de taal en de woorden van eerbied, bevrijding, gerechtigheid, verbinding en liefde. Jezus was een Galileeër, net als zijn leerlingen. Jezus verspreidde die boodschap: God liefhebben boven alles en je naaste als jezelf. Spreken met de tongval van God, dat het zo mag zijn.

Na een korte stilte luisteren we naar *“De wind steekt op”*, van Nederland Zingt.

Losmaking en herbevestiging

Over ‘gemeente zijn’ en ons aller plek daarin.

V: Christus is als één lichaam dat vele leden heeft.

A: Toch is het één lichaam, ook al bestaat het uit verschillende delen.

V:: Daarom kan de voet niet zeggen:

A: Ik behoor niet tot het lichaam.

V: Daarom kan het oor niet zeggen:

A: Ik ben geen lid van het lichaam.

V: Het oog kan niet zeggen tegen de hand:

A: Ik heb je niet nodig.

V: Evenmin kan het hoofd tegen de voet zeggen:

A: Ik heb je niet nodig.

V: Als één lid van het lichaam lijdt

A: Lijden alle leden mee.

V: Als één lid van het lichaam geprezen wordt

A: delen alle anderen in het geluk.

V: Wij allen zijn het lichaam van Christus

A: Elk van ons is er deel van.

V: De apostel Petrus zegt: ‘Dient elkaar, een ieder naar de genadegaven die hij of zij ontvangen heeft, als goede rentmeesters over de velerlei genade van God’.

Na deze door voorganger en gemeente uitgesproken woorden zingen Linda Jongbloed, Hinke Meindersma en Tjitske Visser – met pianobegeleiding van Klaske - een gebed dat wordt toegeschreven aan Franciscus van Assisi – *“Maak mij een instrument*

van uw vrede”.

Hierna wordt Elske Roorda-Posthuma losgemaakt uit het ambt als ouderling-scriba. Corry Brouwer wordt herbevestigd in haar taak als niet ambtelijk lid

van het pastoraal overleg. Beiden worden toegesproken door ds. Baaij

en Elizabeth Mozes, voorzitter van de kerkenraad. Als symbolisch gebaar van dank voor het vele werk overhandigt Elizabeth beiden een rode roos. Én een nieuwe pen.

Bloemen, inzameling en muziek

De bloemen gaan als groet van onze gemeente naar Siebe en Aleida van der Woude aan de Legedyk in Wirdum.

1e collecte: KIA –
Pinksterzending Cuba
2e collecte: kerkelijk werk
Ondertussen spelen Klaske (piano) en Elske (klarinet)
Bourrée in D-Moll van Ch. Graupner

Gebeden, slotlied en zegen

De gebeden monden uit in het gezamenlijk uitgesproken Onze Vader.

Aan het slot wordt gezongen lied 687: *“Wij leven van de wind”*.

De zegen wordt beantwoord met het Amen, amen, amen.

Medewerkers

Voorganger: da. J.M. Baay
Ouderling: Elizabeth Mozes
Diaken: Harm de Vries
Orgel en piano: Klaske Deinum
Lector: Corry Brouwer
Koster: Gerrit de Vries
Beamer: Steven Feenstra
Bloemen: Klaaske de Boer
Tekst: AD
Foto's: SB